

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Cene oglašev po dogovoru. Rokopis se ne vračajo.

Narodnina: Zedinjene države (izven Chicago) \$6.00 na leto, \$8.00 za pol leta; Chicago in Cicero \$7.50 na leto, \$8.75 za pol leta, in za inozemstvo \$9.00.

Naslov za vse, kar ima stik z listom:

"PROSVETA"

2657-59 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovenske Narodne Podporne Jednote

Owned by the Slovenske Narodne Podporne Jednote

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$6.00 per year; Chicago \$7.50, and foreign countries \$9.00 per year.

MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

138

Datum v oklepaju n. pr. (Sept. 20-1928) poleg vašega imena na naslovu pomeni, da va mje s tem dnevom poteka narodnina. Ponovite jo pravočasno, da se vam ne ustvari list.

KONCEM TEDNA.

Delavci v delavnicih pensilvanske železnice so obdržali svojo organizacijo neokrušeno, dasiravno so nanje padeli udarci skozi šest let. Zdaj so prešli v kampanjo za pridobivanje novih članov za organizacijo.

Zakaj ta izpremembra v vodstvu železnice? Dobri in izurjeni delavci so se zahvalili za nizke mezde, ki jih je plačevala železniška družba in so si poiskali delo v drugih delavnicih. Železniška družba hoče nabaviti nove železniške opreme za milijon osem sto tisoč dolarijev. Za izdelanje te opreme pa družba potrebuje dobro delavcev. Prepričala se je, da tihodelci in petolizniki niso dobri delavci in postala je nepričakovano mehka. Izjavila je, da ne bo noben delavec odslovljen zaradi tega, ker je član organizacije.

Tudi ošibni in trdorčni gospodje postanejo mehki, kadar jim voda teče v grič in dobiček prihaja v nevarnost.

Sedem do osem sto stavkujočih tekstilnih delavcev v New Bedfordu je bilo obsojenih na par mesecov zapora. Proti obsodbi in kazni je bil vložen priziv. Zdaj je stavka končana. Tovarnarji potrebujejo delavce v tovarnah in ne v zaporih. In tako so se ravno tisti tovarnarji napotili zopet k državnemu pravdniku, ki so preje manj pritiskali, da naj dobro zaščite stavkujoče delavce in ga prosili, da naj ne bo nikar hud na stavkarje, ampak naj jim prizaneset na ta način, da ne bo ugovarjal prizivu stavkujučih delavcev. Voditelji stavke naj pa delajo pokoro v zaporu.

Ce obsojeni stavkarji sede v zaporih, ne delajo v tovarnah, to pa pomeni nekaj manj dobička za gospode tovarnarje. Zato je treba zdaj postopanje proti stavkarjem tako uravnati, da bodo stavkarji lahko delali in množili bogastvo tekstilnih tovarnarjev. Zelja po večjem dobičku izpreminja najbolj trdorčne zakrkneže v človekove ljube.

Predsedniški kandidat republikanske stranke je plesal z zamorko, ko se je nahajal v Missouriju. Tako vest so pričeli raznašati njegovi politični nasprotniki—demokratje, da napravijo Hooverja nepriljubljenim med belopoltniki na jugu, ki so s svojimi idejami najmanj za dve sto let zadaj za svojimi severnimi sosedji. Hooverjevi pričasti so te govorice takoj pribili na steno kot grdo in najbolj nedostojno nerescico.

Pametni ljudje se temu nepotrebnu razburjenju smejijo in vprašujejo, zakaj bi bila to "najbolj nedostojna" nerescica, ako se o komu širi povest, da je plesal z zamorko, dasi ni plesal z njo. Zamorka je tudi človeško bitje in ima do človeškega življenja tiste pravice kot belopolni ljudje. Bogati ljudje, posebno bogate belopolne dame so res storile marsikaj nedostojnega, pa se ni nihče zgražal nad njimi. Prijevale so paom in mačkom slavnostne pojedine, ko so brezposelnii delavci z njih družinami stradali. Prijevale so kužetom in mačkom slavnostne pogrebe in jim na grobove postavljale dragocene spomenike, medtem ko na stotine otrok siromašnih delavcev gre brez zajuterka v šolo. Ali je mogoče dostojno prijeti pšičkom in mačkom pojedine, slavnostne pogrebe in jim postavljati spomenike na grobove, dokler malci otroci stradajo in hodijo v strganih oblikah in čevljih postni v šolo?

Kapitalizem res podpira družinsko življenje in dom, kot steber človeške družbe. Zvezna posredovščina za delo v Sioux Cityju poroča, da se je priglasilo šest žens za pospravljenje koruze s polja in ličkanje koruse. Spremiali jih bodo njih soprog, eno ženo pa tudi njena dva mlada sinova. Razume se, da bo ta šestorica žens s svojimi možmi in otroci potovala od farmarja do farmarja, dokler bo kaj koruze za ličkanje. Za potovanje jim bodo služile najbrž stare fordke, ki bodo obenem tudi njih domovi. Ako bi pred deseti leti kdo sugestiral, da emožene žene hodijo ličkat koruzo od farmarja do farmarja, bi ga najbrž oddali v blaznico, da ga preiščejo, aki ni duševno bolan. Tako kapitalizem s svojim razvojem odpravlja sta-

re tradicije, šege in navade, verski prepovedniki pa skrbe, da greh za odpravljenje starih šeg, navad in tradicij ne obvisi na kapitalizmu, ampak da se ta greh, aki je sploh greh, podtika socialistom.

VESTI IZ NASELJIN

Subijev nastop v Sheboyganu.

Sheboygan, Wis. — Pod avspicijo sheboyganskih pevskih društev moškega zobra "Daniča" in ženskega zobra "Slovenca" se bo vršil v nedeljo, dne 11. novembra, zvečer pevski koncert g. Antonia Subija, znanega pevca-umetnika, liričnega baritonista državne opere v Ljubljani.

Na željo g. Subija se bo predrediv vršila v dvorani Hrvatske doma.

Na način priporočilo in način razmeram primereno se je Subijev odzval z tako obairnim in posebnim izbranim programom, kateri bo, kakor je razvidno iz mnogoštevilnih točk, vseboval kraane slovenske in hrvatske narodne pesmi in druge pesnivte.

Za danes samo opozarjamemo na občinstvo na to izredno priliko, ter priporočamo v način, da naša naselbina brez razlike nasorov izkaže z najstevnejšo udeležbo priznanje našemu sinu pevcu-umetniku, kateri bo, razvidno predstavlja vilenje narodne kulture, izražene v pesmih našega naroda.

Včet podrobnosti o tej prireditvi prihodnjih.

Prpravljali odbor.

Uspek Subijevih koncertov v metropoli.

Cleveland, O. — Anton Subijev, operni pevec državne opere v Ljubljani, je proši petek, dne 19. oktobra, pel dijakinjam Western Reserve univerze s sijajnim uspehom. Dvorana je bila nabit polna. Navzočih je bilo čez 500 dijakinj, in profesorski zbor. Naše pesmi so jim silno ugajale in bariton Subijev je moglo moral ponavljati. Naše pevce je dobil povabilo za ponovni nastop čez par mesecov.

V pondeljek je dr. Clemens predstavljal v Clevelandu našega Subija mnogim vplivnim osebam, ki se izredno veliko zanimalo za njegovo delo. Naši pesmi so jim silno ugajale in bariton Subijev je moglo moral ponavljati. Naše pesmi je dobil povabilo za ponovni nastop čez par mesecov.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pred smrtno je pripravoval, da ima mater v Walsenburgu, Colo. Ako žive njegov sorodniki v Ameriki, naj se blagovolijo oglašati, da se ukrene potrebne stvari glede umriega. Pokojni John Godina je bil rojen leta 1890, njegova mati se piše Mary Godina.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavljal v Amherstdale, W. Va. — Dne 21. oktobra je vklj. smrtno povozil rojaka Johna Godina. Bil je član društva št. 530 SNPJ do leta 1925. Pokojni je bil rojen v Dolah pri Litiji na Dolenjskem. Ostal je brez društva ko ga je zadeval smrtna neareča.

Pokojni je bil včetno predstavl

G. Pourcelle:

V ČRNO NOČ...

"Ali uganete, koga sem prejel, v mraku, srečal doli na poti?" je vprašal gostilniški gost. "Koga?" so zazijali pvcici. Vse glave so se dvignile.

"Enega izmed delavcev, ki so se politiki tod okrog, ko so pred tremi leti gradili železniško progno. Ko je opazil, da ga gledam, se je obrnil v stran, a to mu ni pomagalo: spoznal sem v njem Antonia Piemonteza."

Krčmarica je zavilila. Mož je vprašal:

"Mar si ga poznala?"

"Poznala," je odvrnila boječe. "Hodil je k nam na hrano, dokler je živel mati."

"Meni se vidi, da je to tisti, ki je šel, ne da bi bil plačal razčun!"

"Ni tisti," je rekla žena in pogledala v tla.

Kakor da je prelial te besede, je krčmar udaril s pestjo po mizi in zaklel:

"To vam je lopov! Napadal je delavec in ropal! Kolikor ga imam v spominu, se ne boji nikogar. In policija nas ne čuva, kakor bi bilo treba. Pred njim ne bo miru, dokler ne padajo dve, tri nedolžne žrtve..."

"Mislim," se je oglašil gost v kotu, "da bi nocoj morali paziti vse, ki imajo kaj gotovine. Ta stvar se ne bo gladko končala. Antonio je opasen razbojnik!"

"Kakšen pa je?" je vprašal krčmar.

"Črn kakor sam vrag. Velike oči ima, ki se leskečejo kakor jeklo, v stas vitez, izredno prožen, pripravljen na vse..."

"Jaz spravim nocoj denar in samokres pod blazino, pa naj pride, če ga je volja!" je rekel krčmar in se skočil zarezal, da si mogel prikriti strahu pred razbojnikom.

Ko so se pvcici razčili, je krčmar zaklenil vrata. Vzel je dečar iz predala in ga odnesel v

prvo nadstropje pod zglavje. Sredi stopnic se je ustavil in rekel ženi:

"Sariota, svetujem ti, da ne pihiš luči, ko prideš spat. Lepov se bo morda prestrašil svetlobe."

Lice mlade žene se je vznemirilo. Roka ji je tako zadrljela, da ni mogla šivati dela, ki ga je držala v rokah. Spustila je šivanje v naročje in se zamislila:

Antonio je buljil. Oči so mu stopile iz jam.

"Vidiš... mislila sem, da si pozabili name, pa sem se omotila... Dolgo sem čakala, da prideš, a ni te bilo. Zakaj nisi prišel?"

V njenem glasu se je topila žalost. Odgovor je zvenel obupno:

"Nisem mogel. Moral sem biti v Italiji. Kako naj ti povem vse?"

Položila mu je roke okoli vrata in ni mogla odoleti zavesti, da je debellil od lenobe. In zdaj se je vrnili on, ki ga je čakala tako doigo. Kaj bo zdaj? Nekej se bo zgodilo, morda nekaj strašnega...

Sariota si je otrla pot na čelu. Pomišljala je, da Antonio močno že lazi okrog hiše kakor takrat, ko je bila njena mati živja.

Kakor nekoč je tudi nocoj čakala, da se pojavi. Držala je v rokah prav takino šivanje in tudi srce ji je plesalo kakor nekdaj. Zona jo je izprejetela po vsem telesu. V domačiji je videl a popad med Antonijem in možem in privid ji je naslikal Antoniu mrtvačko bledega s preklanjem.

Ob dvanajstih je potrkalo na vrata. Sariota je vstala, namenila korak k vratom in odpira. Spoznala sta se in se objela. V motni svetlobi sta se jedva razločila. Šepetala sta kakor v spovednici.

"Prišel sem pote," ji je rekel Antonio.

Sariota mu je mignila, naj se kroti.

"Ali mati še čuje?" je vprašal.

"Ne mati... ona je že davno mrtva. Mož še čuje..."

"Mož... tvoj mož?" je vprašal osupio.

Zamežala je v pričakovanju, da se bo nekaj zgodilo... Mogče jo zabolode z nožem, ustrelili s samokresom...

Antonio je obstal na pragu in se zazri v njeni oči z žalostjo in poželjenjem. Misil si je, da ga bo noč požiral, kakor ga je prisnela. Sariota bo otrok mirnega življenja, brez strasti in bolesti. Prenamešala bo z možem križe življenja, vdanom in potrebitljivo. On pa... on se bo potkal po svetu. Lovili ga bodo, gonili kakor psa in on bo bežal pred zasedovalci.

Prizvigidil je klobuk, pod katerega so bili sprejeli v mestno kepo njegovi črni, gosti lasje. Se enkrat se je zasvetilo njegovo lice, napeto, kakor da je namazano z oljem. Potem so zasijale izpod čela velike, bleščeče in sijoče oči. Sarioti se je izvile iz grla krik:

"Antonio!"

Planil je po nji kakor tiger, zadel jo na rame in se izgubil z njim v črno noč.

"Jadni Antonio!" se je razilil po krčmi.

Bil je žalosten, mehak kakor dete. Pričovedoval je:

"Hodil sem nepretrgoma štirinajst dni. Spal sem v gozdovih, v razvaljenih skedenjih in razdejanjih kostah... Bil sem z petimi kakor pobegli divjadi... Prišel sem pote... Tu... di meni je umrla mati. Hišica na obali Pada je prazna. Zate sem jo popravil..."

Govoril je rahlo in mehko. Ramena so se mu vdrala ob vsaki besedi.

"Preden odides, ti skuham malo kave," je dejala Sariota z materinsko nežnostjo. "Samotih bodi, da te ne čuje mož, ki spi v sobi."

"V najini sobi?" je vprašal Antonio.

Spogledala sta se in se nasmehnila.

Antonio je popil kavo in ji dal roko:

"Zbogom!"

Sariota je tiko odpira vrata. Plamen svetlike je plasnil v prepilu. Poletna noč ju je ščegatala v nozdrvi.

zopet drugi hodili sem in tja, kakor straže. Toda ko je zadnjina zvezda ugasnila na nebuh, so volkovi vstali kakor domenjeni ter se porazgrubili v gozdu. Thibault je imel zdaj končno priliko, da je prišel nemoteno misiti o svoji smoli prejšnjega dne. Pričel se je vpraševati, kako to, da je dajala lepa vdova v milini prednost mlademu Landryju pred njim. Ali ni on več lepi Thibault, ali se je morda kaj izpremenilo na njegovi vnanosti? Da se o tem preprica, je bil samo en način, namreč, da se pogleda v ogledalu. Snel je torej kos razbitega ogledala, ki je visel na steni, dol, ter stopil z njim proti oknu, ves se smehljajoč, kakor sama vase zaljubljena nečimurna ženska. Toda, komaj se je dobro pogledal v ogledalu, ko je od začudenja in groze vzkliknil. Res: Se zmerom je bil oni starli lepi Thibault, toda iz onega rdečega lasu je nastal zdaj — za kar se je imel zahvaliti tolikim željam, ki jih je izrekel — že cel koder, ki je žarel kakor brillantno rdeč subelj.

Njegovo čelo se je orosilo. Vedoč, da bi bili vsi poskusi, da bi ga izruval ali odrezal, zaman, se je torej odločil, da se bo v bodočnosti vzdrial kolikor močnoči vsekih želja. Najbolj je torej, da skuša pozabit na to in da se loti spet dela. Seli je torej na stolec ter pričel delati, toda videl je, da je preveč raztresen. Dan, ki se je zdel Thibault dolg, je vendar potekel, kakor vsi ostali. Ko je padel mrak na zemljo, je stopil iz koče ter sel na klop. Tamkaj je obsedel dolgo časa, zatopilen v svoje misli. Konaj pa je padla dobro noč na zemljo, ko se je izlučila iz goščave senca: volk. Kakor prejšnjo noč je šel proti koči in v primerni oddaljenosti legel na tla. Temu je sledil kmalu drugi, nato tretji in četrti in kmalu je bila zbrana spet vsa polpa prejšnje noči: volkovi so polegli po tleh ter zavezani mesto nočnih čuvajev. Thibault se je spet umaknil v kočo ter se zabarikadiral; to noč se je počutil še ne-srečnejšega kakor preteklo in čutil je, da ne bo imel dovolj moči, da bi ostal bdec. Zato je spet zanetil ogenj ter naložil nanj toliko, da bi gorel do jutra, nakar se je vrgel na postelje ter zaspal. Ko se je drugega jutra zbudil, je bil že bel dan in sonce je stal že visoko na nebu.

Thibault je takoj stekel k oknu; volkovi so igrinili ter pustili za sabo samo sledove svojih letišč, kjer je bila trava poležana. Naslednjega večera so se spet pojavili, toda zdaj se jih je Thibault že privadol, slasti ker se je domnevao, da mora biti vse to v zvezi z njegovimi odnosili s črnim volkom. Sklenil je torej, da se enkrat za vselej preprica, česa mu je od njih pridakovano. Vzel je sekiro in kopje, odpril previdno vrata ter stopil ven. Ker je pridakovoval, da bodo planili proti njemu, je bil silno presenečen, ko je viden, da so prideli veselo mahati z repi, kakor psi, ki zagledajo svojega težko pridakovane gospodarja. Njihovo obnašanje je bilo tako prijazno, da je Thibault potrepljal nekatere po hrbitih in glavah, česar mu niso samo dovolili, temveč so kazali radi tega znake velikega veselja in hvaljenosti.

(Dalej pričedanja)

Antonio je obstal na pragu in se zazri v njeni oči z žalostjo in poželjenjem. Misil si je, da ga bo noč požiral, kakor ga je prisnela. Sariota bo otrok mirnega življenja, brez strasti in bolesti. Prenamešala bo z možem križe življenja, vdanom in potrebitljivo. On pa... on se bo potkal po svetu. Lovili ga bodo, gonili kakor psa in on bo bežal pred zasedovalci.

"A je tudi zaklenjena, cudno?" je dejal policaj, "vstromimo."

Policaj je hotel takoj udreti,

a udaril je samo enkrat po vratih,

ko se je oglašil tanek glas iz notranjosti kopalinice.

"Kdo je, kaj pa je?" sem htihal po vprašal.

"Ne morem se ganiti, nič si

ne morem pomagati. Brez pomoči mi ni mogoče ven. Nikar,

kor ne smete moških pustiti na tri."

"Koliko pa jih je bilo? Kam

so odbežali, v katero smer?" je

hitel komisar izpraševati skozi vrata.

Odgovora ni bilo nobenega, a

ker so bila vrata zaklenjena,

amo domnevali, da so roparji

pobegnili skozi okno. Kakor hitro

sem to domnevo izstihil, je

komisar takoj tekel na vrt, jaz,

zavilil, da je vse na menj.

Pustili smo ženo in Mino samo

pred vrati kopalinice.

Preiskali smo vse vrt, a ko se

mi je ravno zdelo, da sem načel

sled, se okno kopalinice odpire in

žena zakliče: "Je že vse pojasne

no in v redu. Jones, pošli po

licijo zopet domov."

To je bilo lažje rečeno kot

storjeno, vendar pa sem po dol-

gem prigovarjanju le dosegel,

da so odšli istim potom kakor

so prišli. Namreč, pošljati sem

im moral z avtom nazaj ter

zavleči inšpektorju vno stvar poju-

snit.

Ker sam se nisem vedel, kaj

se je pravzaprav zgodilo, me je

rejedovnost gnala, da sem z

podvojenim brzino vozil proti do-

mu in bi radi prehitre vožnje

skoraj prišel v konflikt s po-

licijo. Ko sem stopil v sobo,

sem načel ženo vso v solzah.

"Kaj ti je? Kaj se je zgodil-

"A je tudi zaklenjena, cudno?" sem spraševal v eni sapi.

"Teta se je pred petimi minu-

tami odpeljala. Nikoli več jo

ne bo k nama, oddala je za ved-

"je," je tarna žena ter si bri-

sal oči.

"Ja, kaj pa se je vendar zgo-

dilo? Zakaj pa je tako hitro

odšla? Ali ni ničesar hotel

zavestiti nekaj?

"N-n-n-e," je odvrnila žena.

"Saj ni bilo nikjer nobenih ro-

parjev ali pa vromilicev. Tudi

moritri ni nihče misil. Ko je

vpila, da se moški notri pustiti,

je misil le tebe in policijo. Te-

ta je namreč šla v kopalinico,

da se okopije, midva pa sva ji po-

zabilo povedati, da je kopalinica

aveže prebarvana in torej neu-

porabliva. Ko je prišla v ko-